

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1035 ²	Τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου Σάββατο 17 Ἰανουαρίου 2015 (2004)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Περὶ ὑπακοῆς

«Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε» (Ἐβρ. 13,17)

Θὰ λάβουμε, ἀγαπητοί μου, ἀφορμὴ ἀπὸ μία λέξι τοῦ ἀποστόλου ποὺ ἀκούσαμε. Εἶνε ἡ λέξις «*υπέικετε*» (Ἐβρ. 13,17). Δὲν εἶνε κινεζικὰ· εἶνε λέξις, ῥῆμα, τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, ποὺ σήμερα δὲν διδάσκεται δυστυχῶς στὰ σχολεῖα ὅπως πρῶτα. Προδώσαμε τὴν παρακαταθήκη, γίναμε νεκροθάφτες τῆς γλώσσης μας... Τί θὰ πῆ «*υπέικετε*»; «**ὑπακούετε**», «*κάντε ὑπακοή*».

ὑπακοή. Ἡ λέξις αὕτη ἀκούγεται περίεργα σήμερα, σ' ἓνα κόσμο ὑπερήφανο, ὅπου κανεὶς δὲν ἀναγνωρίζει ἄλλον ἀνώτερό του, ἀλλ' ὑψώνει τὸ μπαϊράκι του. Ἔχει σβήσει ἡ λέξις «*ὑπακοή*» ἀπὸ τὸ λεξιλόγιο.

Πολλὰ εἶδη ὑπακοῆς ὑπάρχουν. Ἀλλὰ τὸ ἀνώτερο εἶδος εἶνε: **ὑπακούετε στὸ Θεό**, τὸν δημιουργό, συντηρητὴ καὶ κυβερνήτη ὅλου τοῦ κόσμου, ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ.

Πῶς κυβερνᾷ ὁ Θεὸς τὸν **ὑλικὸν κόσμον**; Μὲ τοὺς **φυσικοὺς νόμους**. Ὅλα τὰ δημιουργήματα συμμορφώνονται μὲ τὶς ἐπιταγές του. Ὁ ἥλιος λ.χ. ἔχει δρομολόγιο καὶ εἶνε συνεπὴς σ' αὐτό. Τὰ ἄστρα, ἐνῶ εἶνε ἑκατομμύρια, οὔτε συγκρούονται οὔτε καθυστεροῦν, κ' ἔτσι ὑπάρχει ἀρμονία. Ἡ θάλασσα μένει στὴ θέσι της, τὰ κύματα δὲν ξεπερνοῦν τὸ ὄριό τους. Τὰ δέντρα, ἐνῶ εἶνε ξερά, τὴν ἄνοιξι γεμίζουν ἄνθη καὶ δίνουν τὸν καρπὸ στὴν ὥρα του. Τὰ πουλιά, ὅταν ἔρθῃ τὸ φθινόπωρο, μαζεύονται καὶ ταξιδεύουν ὅλα μαζί. Νὰ μὴν πολυλογῶ, τὰ πάντα ὑπακούουν. Κι ὅλα αὐτὰ τί φωνάζουν: Ἄνθρωποι, ὑπακούετε κ' ἐσεῖς στὸ Θεό!

Ὅπως γιὰ τὸν φυσικὸν κόσμον ὁ Θεὸς ἔθεσε τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἔτσι γιὰ τὸν **ἄνθρωπον** τὰ στοὺς φυσικοὺς νόμους ἔθεσε τοὺς **ἠθικοὺς νόμους**, ποὺ εἶνε ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς. Τί εἶνε οἱ ἠθικοὶ νόμοι; Δέκα δάχτυλα ἔχουμε. Κόβετε ἓνα δάχτυλό σας; Δὲν τὸ κόβετε. Ὅπως λοιπὸν ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε

δέκα δάχτυλα, ἔτσι μᾶς ἔδωσε καὶ δέκα ἠθικοὺς νόμους. Εἶνε οἱ δέκα ἐντολές: «*οὐ κλέψεις*», «*οὐ μοιχεύσεις*», «*οὐ φονεύσεις*», «*οὐ ψευδομαρτυρήσεις*», «*οὐκ ἐπιθυμήσεις*» κ.λπ. (Ἐβρ. 20,13-17). Ἄν τὰ ἐφαρμόζαμε αὐτά, θεῖα ἀρμονία θὰ ἐπικρατοῦσε. Τώρα τί κάνουμε; Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ λέει «*οὐ κλέψεις*», ἡ ἄτιμη κοινωνία λέει «*ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἴχης*». Ὁ Θεὸς λέει «*οὐ μοιχεύσεις*», καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ψήφισε νόμο μὲ τὸν ὅποιο ἡ μοιχεία δὲν τιμωρεῖται πλέον. Ὁ Θεὸς λέει «*οὐ φονεύσεις*», καὶ σήμερα γίνονται φόνοι γιὰ τὸ παραμικρό. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ λέει «*οὐ ψευδομαρτυρήσεις*», καὶ ἑκατομμύρια χέρια κάθε μέρα παλαμίζουν τὸ Εὐαγγέλιο μὲ ψεύτικους ὄρκους. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ λέει: Παιδιά, ὑπακούετε στοὺς γονεῖς, καὶ ἀντὶ ὑπακοῆς γίνεται ἀνταρσία. Μαθηταί, ὑπακούετε στοὺς δασκάλους, καὶ σήμερα ὁ δάσκαλος φοβᾶται τὸ μαθητὴ. Γυναῖκες, ὑπακούετε στοὺς ἄντρες σας, καὶ οἱ φεμινίστριες φωνάζουν στοὺς δρόμους «*Κάτω οἱ ἄντρες*». Πολῖτες, ὑπακούετε στὶς ἀρχές τοῦ κράτους· ὑφιστάμενοι, πειθαρχεῖτε στοὺς προϊσταμένους σας· στρατιῶτες, στοὺς ἀξιωματικούς σας, ἀλλὰ ἡ πειθαρχία ἐκείνη ἔχει κάνει φτερά. Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἐκδηλώνεται ἡ πιὸ μεγάλη ἀνυπακοή καὶ θρασύτης –σημεῖο τῶν καιρῶν–, εἶνε στοὺς ἱερεῖς, στὸν ἐπίσκοπο, στὸν κληρο, ποὺ περιφρονοῦνται καὶ χλευάζονται.

Εἶμαι κ' ἐγὼ τόσα χρόνια ἐπίσκοπος, καὶ ὁμιλῶ. Δὲν σᾶς λέω δικά μου λόγια· εἶμαι κήρυκας τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν τοῦ Χριστοῦ. Τὸ εἶπα ἄλλοτε, τὸ λέω καὶ τώρα: Ἄν ἔρθῃ μέρα ποὺ δὲν ξέρω τί πάθω καὶ σᾶς διδάξω ἄλλα λόγια, λόγια ποὺ δὲν εἶπε ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πατέρες καὶ ἡ Ὁρθοδοξία, τότε ἔχετε τὸ δικαίωμα ὄχι μόνο νὰ μὴν ὑπακούσετε ἀλλὰ καὶ νὰ διαλύσετε τὶς καρέκλες καὶ νὰ μὲ κυνηγήσετε μέχρι τὸν Ἀλιάκμονα.

Ἐὰν ὅμως σᾶς συμβουλευέω τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μας, **ὀφείλετε νὰ ὑπακούσετε**, ἂν θέλετε νὰ εἶστε Χριστιανοί. Διότι ὁ Χριστὸς εἶπε στους ἀποστόλους: «Σᾶς στέλνω νὰ κηρύξετε τὸ εὐαγγέλιο. Ὅποιοι σᾶς περιφρονεῖ, περιφρονεῖ ἐμένα· κι ὅποιοι περιφρονεῖ ἐμένα, περιφρονεῖ τὸν οὐράνιο Πατέρα ποὺ με ἔστειλε» (βλ. Λουκ. 10,16). Γι' αὐτὸ θὰ πληρώσουν ἀκριβὰ, με τόκο καὶ ἐπιτόκιο, οἱ ἀνυπάκουοι καὶ αὐθάδεις. Ἐνώπιον ἄλλων στέκονται κλαρίνο· ἐνώπιον τοῦ κληρικοῦ, ποὺ ὁμιλεῖ ἐν ὀνόματι Κυρίου καὶ ὑποδεικνύει τὰ πρέποντα, ὑψώνουν τὸ σπιθαμιαῖο ἀνάστημά τους καὶ ἐναντιώνονται.

Γι' αὐτοὺς ὅμως ὁ ἀπόστολος λέει παρακάτω ἓνα φοβερὸ λόγο: **Οὐαὶ κι ἀλλοίμονο**, λέει, στὸ Χριστιανὸ ποὺ δὲν ὑπακούει στὸν ποιμένα του· ἀστροπελέκια θὰ πέσουν πάνω του (βλ. Ἐβρ. 13,17· πρβλ. Ματθ. 10,14-15· Λουκ. 9,5· 10,11-12).

Σήμερα ὑπάρχει ὑπακοή; Εἶνε ἐποχὴ ἀναρχίας. Καὶ ἐνῶ ὅλα τὰ ἄλλα πλάσματα ὑπακούουν στους φυσικοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ, **ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπακούει** στους ἠθικοὺς νόμους του. Ἐφτειαξε δικούς του νόμους καὶ σ' αὐτοὺς ἀπαιτεῖ ὑπακοή. Ἄλλ' ὅποιοι δὲν ὑπακούει στὸ Θεό, θὰ ὑπακούση στὸν διάβολο. Γι' αὐτὸ σήμερα ὁ κόσμος σατανοκρατεῖται.

Ἄλλ' ἂς μὴ ἀπελπιστοῦμε, ἀγαπητοί μου. Δὲν ὑπάρχει μόνο ἀνυπακοή. Ἔχουμε καὶ **παραδείγματα ὑπακοῆς**, μεγάλης ὑπακοῆς. Τέτοιο παράδειγμα εἶνε **ὁ ἅγιος Ἀντώνιος**, ποὺ ἐορτάζει σήμερα. Ἄνθρωπος ὑπακοῆς! Ἀγράματος ἦταν. Ἀλλὰ στὴν ἐκκλησία εἶχε τεντωμένο τ' αὐτί του. Ὅπως τὸ σκυλί προσέχει τ' ἀφεντικό του, ἔτσι κι ὁ Ἀντώνιος πρόσεχε τί θὰ πῆ τὸ εὐαγγέλιο. Καὶ μιὰ μέρα ἄκουσε ἓνα λόγο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἂν ἐφαρμοζόταν θὰ ζούσαμε στὴν ἰδεώδη κοινωνία: «*Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς*» (Ματθ. 19,21). —Ἄκου ἐκεῖ! θὰ πῆ κάποιος, ν' ἀφήσω ἐγὼ τὴν περιουσία μου;... Ὁ Ἀντώνιος ὅμως ὑπήκουσε στὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ. Πῆγε ἀμέσως κ' ἔδωσε ὅλη τὴν περιουσία του· καὶ ἔγινε μέγας ἀσκητής. Πρὶν τὸ Μάρξ καὶ τὸ Λένιν αὐτὸς ἐφήρμοσε στὴν πραγματικότητα τὴν κοινοκτημοσύνη. Ἔσκαβε τὴ γῆ, ζοῦσε με τὸν κόπο τῶν χειρῶν του. Ἔτσι ἔγινε ἅγιος.

Βλέπετε, τί μεγαλεῖα ἔχει ἡ θρησκεία μας; Παράδειγμα, λοιπόν, ὑπακοῆς ὁ ἅγιος Ἀντώνιος καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἅγιοι. Ἀλλὰ **τὸ ὑψιστὸ ὑπόδειγμα ὑπακοῆς** εἶνε **ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ρίζα ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εἶνε ὁ Ἀδάμ· ἀπ' αὐτὸν καταγόμεθα ὅλοι. Ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, δὲν

ὑπήκουσε. Μιὰ μικρὰ ἐντολὴ τοῦ ἄδωσε ὁ Θεός, καὶ δὲν τὴν φύλαξε. Παρήκουσε, καὶ ἀπὸ τὴν παρακοὴ ἐκείνη προῆλθε ἡ ἀναστάτωση στὸν φυσικὸ καὶ ἠθικὸ κόσμο, ὅλο τὸ φυσικὸ καὶ ἠθικὸ κακό. Ἐὰν ὁ Ἀδάμ ὑπήκουε, ἡ γῆ θὰ ἦταν παράδεισος. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος δὲν ὑπήκουσε στὸ Θεό, ὁ δεῦτερος Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς μας, ὑπήκουσε. Ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ ἰδεώδης ἄνθρωπος! Τὸν εἶδε ὁ Πιλάτος, θαύμασε καὶ εἶπε: «*Ἴδε ὁ ἄνθρωπος*» (Ἰω. 19,6). Ἐκεῖνος εἶνε ὁ τέλειος ἄνθρωπος· ἐμεῖς εἴμαστε κλάσματα ἀνθρώπου. Ὑπήκουσε λοιπὸν ὁ Χριστὸς στὸ Θεὸ Πατέρα. Ὑπήκουσε στους γονεῖς του, τὴν Παναγία καὶ τὸν Ἰωσήφ, «*καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς*» (Λουκ. 2,51). Ὑπήκουσε στους νόμους τῶν ἐπιγείων ἀρχῶν καὶ ἐξουσιῶν (ἀπεγράφη, φορολογήθηκε, δέχτηκε νὰ συλληφθῆ, νὰ δικαστῆ καὶ νὰ καταδικαστῆ). Ὑπήκουσε ἀπολύτως, «*γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ*» (Φιλ. 2,8). Ἐξετέλεσε πλήρως τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ Πατρός. Μολονότι καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος δοκιμάστηκε, ὅμως εἶπε: «*Ἦρθα στὸν κόσμον νὰ κάνω ὄχι τὸ θέλημα τὸ δικό μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ οὐρανοῦ Πατρός*» (βλ. Ψαλμ. 39,8-9· Ἐβρ. 10,7). «*Πάτερ μου, ... πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ ὡς σύ. ... γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου*» (Ματθ. 26,39,42).

Κλείνοντας, ἀγαπητοί μου, αὐτὴ τὴν ἐρμηνεία τοῦ «*ὑπέικετε*», λέγω· Ὑπακοή, ὅπως τὴν δίδαξε ὁ Χριστὸς, τὴν ἐφήρμοσαν οἱ πατέρες καὶ τὴν ἔζησαν οἱ ὄσιοι καὶ μάρτυρες – φέρτε ἓνα πίνακα καὶ γράψτε: **ὑπακοή = ζωὴ, ἀνυπακοή = θάνατος**. Κ' ἐμεῖς, λοιπόν, ὄχι τὸ θέλημά μας, τὸ θέλημα τῆς σαρκός, τοῦ διαβόλου, τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου· ὄχι τὰ πάθη καὶ τὰ καπρίσια μας. Ἄς κοιτάξουμε, ποιὸ εἶνε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τί θέλει ὁ Θεός, καὶ σ' αὐτὸ νὰ ὑπακούσουμε.

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου νὰ μᾶς βοηθήσῃ ὅλους ν' ἀποβάλουμε τὸν κατηραμένο ἐγωισμὸ καὶ νὰ γίνουμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας του. Νὰ μὴ χλευάζουμε τὸν ἱερὸ κληρὸ, ἀλλὰ νὰ τὸν ὑπακούουμε γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Διότι οἱ κληρικοὶ οὔτε ἀστυνομίες καὶ ΜΑΤ ἔχουμε, οὔτε δικαστήρια καὶ τιμωρίες διαθέτουμε. Ἔχουμε Ἐκεῖνον ποὺ μᾶς διώρισε στὴ γῆ. Καὶ οὐαὶ κι ἀλλοίμονο σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν ἀκοῦνε, ἀλλὰ ὑβρίζουν στὰ καφφενεῖα τὸν ἱερέα καὶ δείχνουν ἀπειθεία. Διότι **ὅποιοι δὲν ὑπακούει στὴν Ἐκκλησία, δὲν ὑπακούει στὸ Θεό**.

Εἶθε ὁ Κύριος νὰ εἶνε πάντα μαζί σας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**